

Dagbok

av

länaren G. Björnes

från

Dagbok

for

fångslänaren G. Björnes
från
övervintringen i Widefjord

1935 - 36.

Dagbøker

00112

Diagbok
av
fångstmannen G. Björnnes
från
övervintringen i Widefjord Svallbard
1935 - 36.

Lördag den 20. juli 1935 reiste jeg med D/S. "Lyngen" fra Tromsø til Svallbard for at overvintrere paa mit gamle fångstfelt paa østsiden av Widefjord. Men da "Lyngen" ikke går lenger nord end til Bokfjorden i Liffefjord, bestemte jeg mig til at gaa paa land i "Ny-Salesund" foreløbig og søke efter ny fångsttilighet videre til bestemmelsesstedet. Bilet paa annen plass inklusive kost og fångt for proviant og utrustning kostet til sammen kr. 125.-. Etthundrede og femogtyve kroner til Ny-Salesund, hvilket er meget rimelig forhold til det jeg har måttet betale tidligere med ishavsfartøiene.

Med "Lyngen" fulgte ialt 14 ferierende

turister av forskjellig nationalitet. Jeg fik tak i navnene til følgende:

Dip. Ingeniør Vitahs Pankentburg Köln Dyck.
Land. Lærerinde fru Anna Elander
Borås Sverige. og Manufakturhandler
Helger Nyhe med frue København.

Færisen fra Tromsø fandt sted kl. 15. i et straalende sommersol, solen skinnede dog net rindt fra en klar blå himmel. Ligesom havet saa ubesværlig nordover gjennem leden. Turistene var mildt beqværet og opholdt næsten til stadighed op paa isærde lok for i fuld mål at nyde utsigt en og beundre Nord Norges egenartede skjøne natur. Lørlig synes den svenske lærerinde at alt var saa "underbart" og "roligt." Men ogsaa for mig, som før har måttet reise til Svalbard med de smaa, skitne og ukomfortable ishavskæiter, der som oftest var mer og mindre opfyldt av is-tai, blev denne tur med D. S. D. S. prægtige bræden en behagelig oplevelse av de skjeldne. Gløfligt, imødekomrende

og venstevilligt befat, mandskap og be-
-hjælpning; Rent og pent over alt. Hvad bedre kan man ønske sig? Løve mig virkelig det hele som eventyret i "Fisken og en nat."
Jeg glæde næsten at være sjøsyk.

Alle vare de mænd, som trods den sværeste nedgangstid, hadde vaaget med nok til at sætte igang denne reise til Svalbard. Det er mit ønske ^{at} denne reise til Svalbard, som virkelig synes at afhjælpe et tungt følt sår, maa bli et ærligt og bærnsomt foretagende for vore lands del.

I Havn er fest hvor vi stoppet en times tid, kuytet turistene anledning en til at se Meridianstøben paa Engle-neset. Næste morgen stoppet vi i no-gen timer ved Nordkap. Landlig turist-ter og kaptainen paa "Lyngen" tok sig en tur op paa Nordkap plateauet.

Jeg som hadde været paa Nordkap flere gange før, blev ikke med op, men gav mig i stedet til at prate med hjulde

fra Skarsvaag, hvor jeg har drevet fiske i flere aar. Skarsvaagingen, som netop da reiste paa en stor turistbåt til Nordkap var mødt mandjeant frem for paa forskjellige måter at tjene paa turistene, ja der var endog mødt op spille mand fra Glammingsvåg i tilfælde at turistene skulle ville ta sig en søngang og gaa plataet; En fjellkap i fjellminding manglet heller ikke.

Der var skedd store forandringer i Glarnviken, som er den eneste adkomstvei til Nordkap, siden sidst jeg var der i 1919. En ny landingskai av jernskinner var opført. Ligesaa et nyt posthus, paa hvis facade stod at lese: "Nordkaps Vell." Liksok veien op til plataet var utbedret. Den fløtmandsbåt gjorde en hurtiggaaende motoriseret tjeneste, men saa var ogsaa fløtmandspengene kr. 2.- 10 kroner pr. person. Alf var da ogsaa tilrettelagt med det ene formål at flaa turistene efter bedste evne.

Ved Nordkap: hvor vaart pasager antal

forøket med en ferierende skolelærer hr. Alf Rastevoll fra Vahls skole i Oslo. Hr. Rastevoll med bragte en motor helt overbygget til en motorbåt med paaheingsmotor ombord, han skulle nu gjøre rundturen med os til Svalbard, tidligere paa sommeren hadde hr. Rastevoll deltat i landskytterstevnet i Glammingsfest og derpaa været en tur med verdensmardligste tussbrude helt op til Karsjøk og Kautokkiva hvor han forøvrig holdt paa at bli oppspist av mygg, hvilket hans saare blodige legger bar tydelig vidnesbyrd om.

Da vi forlot Nordkap, gikk jeg til kais for ånn mulig at sove bort sjøsyken. Kvaker og den alltid evsformige tur over nordishavet. Men saa våknet jeg i en tidlig morgentime med et "Lynger" flått innest flere gange. Vi var da med Glarnsind, hvor man skulle forsøke at faa fangstmann Anders Løberdal ombord og ta ham med til Langyearbyen og derfra videre til Norge. Vi braktek opp en

stimm mellem store flyvende isfjell, men
vi kunne ikke se tegn til liv. Solen kom
idetramme op over fjellkammeren i retning
av der hvor Lørdals fangsthytta skulle være.
Det skarpe solskinn gaerte utsigten for os.
Da vi tilslut fik se riggen av en isbaas
skute som laa til ankers i de av Duvrige
ne, gikk vi ut fra at Lørdal hadde for-
bindelse med den og hadde sikret sig fragt
til Langgyarbyen. Senere fik jeg høre at Lørdal
virkelig hadde opbevart os og var på
sin etover med sin motorbåt, men vi
kunne ja, som før nevnt, ingenting se
solen stod os rett i åinene. Den isbaaskai
en vi såu viste sig senere at være "Vest-
Kari," og den hadde ganske rigtig tatt Lørdal
med sig til Langgyarbyen.

Når vi nu kom op under land
ved Svabard blev det aldeles smilt hav
og alle de som hadde været mer og mindre
sjasyke, viste sig etter på dækket. Jeg som
var eneste fangstmann ombord var us-
sen til stadighet omkring av videbe-

gjertlige og spærre lysere turister, de ville
vite om alt mellem himmel og jord.

Før at faa et litet præsterum, bestilte
jeg at gi dem en historie fra Svabard
som var mere tungt fordæielig. Jeg for-
talte følgende: Det var engang jeg skulle
gaa fra hovedstjernen til en bistasjon
for at tilse fangstredskapene. På veien
blev jeg overfaldt av en forrykende sne-
storm som heldignis faldt efter mig.
Stør kammer til bistasjonen ventet
mig den mest ubehagligste overraskelse
jeg nogen gang har været utsatt for i
mit liv. En ibiden gjest i selskap
av en andartet isbjørn hadde nemlig va-
ret ibesøk og gjort "rent bord" bakstavelig
talt. Døer og vinduer var indslat, kjøkken
stov og annen utrustning iskykkeslat
eller idelagt, og endelig var maten opspist.
og at på til var hytta fildfoket av sne
fler var gade råd dyre. Bjørn til hoved-
hytta kunne jeg ikke gaa da jeg hadde
moveret imot mig. Jeg måtte nok se til

at klare mig paa en eller annen måte ind-
til at vinden gav sig. Det første jeg gjorde
var at grave bort all snen som var i hyt-
ta, dernest fant jeg frem annen som heldig-
vis var hel, og fikk den paa plass; men
fyrstikkene var desverre ødelagt, men saa
hadde jeg 2 ladede patroner paa mig, jeg
søkte da krøket av den ene patron paa søn-
narmen og saa skjøt jeg krøket av den andre
patronen mot sønarmen og paa den måten
fikk jeg varme. Men nu var det mat spør-
smålet som skulle løses, som før nevnt
hadde bjørn spist op all maten. Medens
jeg spikuberte paa det bedste over brønnen
fikk jeg alle paa 6 rype som saft og kørte
op i en bakke skranning; Men nu var jeg
fri for ammution, si de 2 patronene
jeg hadde med mig brøgte jeg som før
nevnt til at kunne varme med, og den
ammution jeg skulle ha liggende i
hytta bjørn ødelagt. Da smeltet jeg en
balle snø og tørte mig paa den iseresi-
des av rypul og slag varmet stilt med over

bakken, således at det randt ret over fette-
ne paa ryppa som ja ikke var forbe-
rett paa det, men frøs sielikelig fast i
bakken efter føtene. Jeg ptøkket da rypen
som man ptøkker bær i Norge. Men
nu finnes som bekjendt ikke antydning
til fett paa vindryppa, det gjaldt derfor
for mig paa en eller annen måte at
forskaffe mig fett at steke rypa i. Nu
hadde der, til min lykke, netop goat en
stor bjørn gjennom den dype løse snen
med ved båndkallen. Jeg fulgte da bjørne-
sporene nager hundre meter og fløte fett
av den, da jeg saukt ambrent en liter fett
kunnte jeg tilbake til hytta og steke
rypen i ferskt bjørnefett. Men enden
var ikke mine gjennordigheter stit.
si da jeg skulle til at slipe kniven opda-
get jeg at bjørnen ogsaa hadde slått i styk-
ker slipesten; jeg gikk da ned i fjæren
og fant mig en passende stor rulle-
sten og med den brønde paa ryggen i en
sæk gikk jeg til fjelles. Kammen passe

høgt, lot jeg stenen rulle ned efter fjell-
skråningen og sprang selv nedover ved
siden av idet jeg holdt kniven med innt
stenu. Og paa den maaten fik jeg kniven
slipt, well nok maatte jeg gjøre en tur
til op til fjellet for at faa kniven slipt
paa begge sider. Men det gjorde jo ikke no-
get, hovedsaken var at jeg klarte mig i en
saa vanskelig situation.

Denne historie "byggjet" turistene paa
i nogen dage; Men saa kom danskene
igjen og ville vite om isbjørn var stier.
re end landbjørn. Ja det kan du bande
paa, sa jeg; den har 10 manns ~~styrke~~ styrke
og 12 manns rett. Og min skal du høre
hvarledes isbjørnen narret mig sidste vinter.
Lom dere rett er isbjørn hvit, i mørketiden
ser man derfor ikke anret av den
end 2 blanke aine som lyser i mørket,
sigter man min antrent midt mellem
saa treffer skudet som regel midt i
skallen. Paa den maaten kunne jeg skyte
hver eneste bjørn som kom til spök og

net og drog eller rykket i signalmaren iten
for lytta. Men min sidste vinter ryffet
ikke den metoden længere; ti selvom
jeg skjøtsom for midt i mellem de 2
blanke ainene, saa blev det allikevel kom,
og det gjentok sig gang efter gang. Jeg
vara mange søvnløse netter og spekuleret
paa dette mysterium. Det var en rebusop-
gave jeg ikke kunne løse, for jeg efter
det sidste kom skudet fandt paa at taume
lys paa lytta og gaa ut og undersøke
sporene, men da fik jeg endelig løsning
paa gåta. Det viste sig nemlig at det had
de været 2 bjørner i lag og ^{de} hadde stilt sig
op side om side med spök og knepet igjen
hver sit aie, og hver gang jeg skjøt, gik
skudet mellem bjørnene, istedet ^{for} som jeg
trudde midt i skallen. Efter den "stüben"
gik danskene op til lasen paa brua for
at faa historien bekræftet, og det fik man.

Ved Kapp Pinne stoppet "Lyngen" og av-
brakte post og andre småting. I Grän fjord var
en heldel fiskerskaffer med sine moder skib

var forsamlet blev det løst en hel del med
pressen og usild. En russisk isbryter med fly-
vemaskin paa dækket laa i Sukerhavn.
Botaniker Karl Flovik fra Gølt forsøksgård
i Trondheim og hans assistent fangstmann
og sælfanger Magnus Henriksen gik paa
land for at botanisere indover Esøffjord.
I Langgye arbejder hvor vi har til kaimo-
blev ogsaa løst post og ⁸²agussild. Jeg var en
svar tur op i byen og hilste paa min søster
Hans Bertussen. Der traf jeg fangstmann
Alfred Johansen med kone, de opholdt sig om-
bord i deres fangstskibe "Liv". Paa Johansens
anmodning bestemte jeg mig til at gaa
paa land i Sydgate for at ha tilbage med 2
unge gutter paa 16 og 11 aar som skulle hol-
de vagt i Sydgate. Det viste sig at disse bestem-
melse spærte mig for uønskede udgifter, ti
jeg fik senere høre at hr. Brøgger som har
landstasjon for fiskere i Ny Falesund havde
forlangt Kr. 25.- femogtyve kroner i kai-
pinger hos fangstmann Pierre Hansen for en
del proviant som blev løst over kaien.

Hr. Brøgger var ogsaa dybere paa alje og dalt
end paa andre steder paa Svallard.

Har handelsdepartementet alet op en om-
ved sit krypt ved at ansætte hr. Brøgger som
bestyrer for fiskestasjonen i Ny Falesund?

Onsdag 24. juli.

Blikk stille med solskinn og varigrader
i luften. Vi sønnet (ankret) morges med Bi-
Skaiers hulk (Rødebayneset) hos Svær Olson som
vi har overvintret alene der i mange aar.
Astromannen - (sternetyderen) - felstrup fra
Oslo gik paa land her med sin assistent og
sine instrumenter, og fangstmann Olson
som ombord, har opgav at ha fanget 18
rør og 2 hjem iløbet av den sidste vinter.

Tre vi av overtok Olson innerhaldningen
av turistene, som frændes var like tungri-
ge efter sensasjonelle nyheter og handlinger.
Jeg hørte Svær Olson fortælle, idet han
løst sin tørre brals med en flaske vin,
at der ikke udenfor døren til hans hytte,
for gammelt ^{tid} har været begraæet med
russere, av disse har tolv skutt (sprengt) op

nogen av likene som endnu ~~er~~^{er} ~~er~~
forbannede godt bevart. Et par støber og en
skind hinc var endnu braa gode at Olsson
hadde tatt de i bruk selv, uden at likene had
de "prøstet." Velnok syntes Olsson at de glip-
pet litt imot hann med de samme oienhul-
lene, men han ^{tok} ikke nogen notis av det,
men bare dekket til gravene med ny jord.
Turen fortsattes nordover langs rensdyr-
landet idet ekkeladde blev benyttet flittig.
Et stykke fra Gråhøken blev vi stoppet av
drivisen som dag var fordelt og betydelig op-
kast av solvarmen. Med "Lyngeus" motor-
båt blev Ritter og frue hentet om bord fra
Gråhøken hvor de hadde overvintret, de saa
lagge 2 av magret ut; Lørlig klaget fruen,
som saa mest medtatt ut, at de hadde
manglet vitamin rik kost. Efter 8 timers
ophall ved iskanten returnerte vi og kom
til sydgat hvor "Lyngeus" stoppet vater
over. Jeg tok avsked med turistene og gik
fra land sammen med Ritter, men
deus has frue, som skulle reise hjem

fortsatte turen med "Lyngeus" til Trom-
sø. I Sydgate traf jeg foruten guttene
ogsaa Henrik Smit fra Tromsø. Smit
var tidligere på sommeren blit landsat
i Sydgate sammen med materialer til
et hus han skulle føre op for Oxfordeks-
peditoren i Brøndvinsbøi paa Nordøst-
landet. Men hadde paa grunn av vanske-
lige isforhold ikke kunnest længere foreløbig.
Jeg og Ritter indlogerte os i et stort telt
som var opsatt av Smit, medens han
selv holdt sig i bytta sammen med
guttene. Jeg blev da gaende i Sydgate til
den 10. august. Smit funktionerte som kok
jeg som jeger og Ritter som gjest, medens
som regel var med ^{på mine} jagtturer. Paa den
tiden saa vi mange turistbåter paa tur
til eller fra pakkisen. En hel del med fis-
ker skåiter opbevarede vi ogsaa utenfor
Drauskaya. Det var for ærlig et liv og røre
med Svalbard i sommer som jeg ikke har
set make til nogen gang tidligere. Men
saa har vi da endelig fått en ny regjering

som farstår at hvis vår nye haloni
Svalbar blir rigtig utnyttet, saa vil den
med tiden bli av stor nationalökono-
misk betydning for Norge.

30. juli.

Blik stille, solskin og 12 varmegrader.
Jeg og guttene har bergt paa land
flere timmerstykke som kan drive
nordover igjennem sundet; for ierig
har vi jagtet efter road, men uten
resultat hittil. Den 1. august kom "S. Polar"
av Fransø, skipper Alfred Hansen Ballefjord,
med hele Oxford ekspeditionen ombord. Om-
bord i "Polar" traf jeg mange kjendte,
deriblandt fangstmann Karl Bengtsen
som paa en for mig ubegripelig måte
hadde faat plass, som praktisk rådgi-
ver og ("eksport?") paa overvintringen.
Jeg sa, paa en for mig ubegripelig måte,
da forskjellige ting tyder paa at den Bengt-
sens rulleblad ikke skal være av de re-
meste der han har foret frem. Noen-
stykke spar markerer hans vei igjenn-

-nem livet. Lørlig har d. hr. Gudkif Holm-
søe og Karl Løther Fransø adskillig at ut-
sette paa ham; Men heller ikke jeg har
nagit at rose ham for desværre, ~~svært~~ ^{svært} ~~imot.~~

Hr. Bengtsens praktiske dygtighet her i
de arktiske egne later ogsaa meget tilbake
at ønske, efter det jeg har hatt anledning
at se. Jeg har latt mig fortælle at det er
med hjelp av hr. Helge Tugstads anbefaling
at hr. Bengtsen har faat den plass,
Hvis saa en tilfelle, saa har hr. Tug-
stad gjort sig hjørnetjeneste.

Hr. Bengtsen fortalte, medens han var
paa land og fik sig en kop kaffe, at han
har forestått Svalbard opdelt i hele 42
fangstfelter, medens mit forslag til
Svalbardkontoret gaar ut paa at det kun
er plass paa Svalbard til 22 fangstfelter.
Skulle, mot min formodning hr. Bengt-
sens forslag lægges til grunn, saa vil det
paa Svalbard, naar man regner med 2
mænd gjennemsnitlig pr. felt, bli ^{det} ~~plads~~
til 84 fangstmenn, medens feltene allerede

vi er overbefolket med ca. 30. - 34 mand.
En hver i hildet mand vil her og
forstå at hr. Bengtssens forslag peker
langt uden det rimelige.

"Polar" som ogsaa havde 20 Grønlandske
kjørhundter om bord, fortsatte nordover, uden
at kunne se noget af det som ligger i
Lydgatt med sig denne gang, men skulle
kunne tilbage seaa snart som mulig
for at hente resten.

Torsdag 7 august. Pent var!

Tidag kom "S. Bina" I. 17. I. av Tromsø fra
en lilla fangst båd nord fra Hurlapen
strødet. De var kun 3 mand ialt og skippe-
ren, som het Nordmann Andersen, for-
talte at de havde været 2 mdr. ute uden
at faa nogen verdig fangst, men kom de
fra Mürkison bay hvor der ligger fildt
av laksis. Hr. Andersen som tidligere har
overvintret sammen med hr. Helge Zugstad
paa Grønland, hadde gadelyst til at prøve
en overvintning paa Sealbard som fangstmand
men manglet kapital til udrustingen.

Torsdag 8. august.

Let bry av is med suraa regnbøgger.

Helt uventet kom "Polar" herfra imorges
syd fra. Skipperen kunne fortælle at hadde
bisset hele Oxford ekspeditionens paa land i
Brendvinsbay, paa en mand var som
fulgte med tilbake, og derpaa gik direkte
til Langgyarbyen hvor de hadde lastet ind
250 kasser udrustning av forskjellig slags
og stoppet nu op i Lydgatt for at faa ind
huset og hr. H. Puit. for derpaa at gaa til
Brendvinsbay igjen. De begynte straks med
indlastningen hvor paa de fortsatte videre
nordover om kullen. Med "Polar" fik
vi nye aviser fra Tromsø med mange
interessante nyheter. Med "Lyngen" som
var 12 timer forsinket til Langgyarbyen
gründet meget guds som skulle lasses paa
forskjellige steder, fulgte følgende fangst-
mand: Hilmar Næs, Gjølberg Nilsen, Laerre
Hansen og Blantli, den sidste var blit
beskjæft for alle sine gevar i Kalyssbyen
medens han var hjemme paa ferie.

Freitag 9. august! Det var!
"Lyngen" kom hit i ferd. paa refur fra
pakreisen som var hele 60 kvartmil fra
kysten, "Lyngen" hadde derfor ikke tid til
at stoppe her mere end nogen minutter.
Men gik strakt videre til Mrazdalena bay hvor
turistene skulle paa land og se paa isbreen.
Dagen efter kom Alfred Johansen med
"W. Liv" hit fra Nyfalsind med bringende
sin egen og Ritters vinter proviant. Vi gik
strakt igang med at lasse Johannsens pro-
viant paa land og min ambard hvor paa jeg
flykt ambard i skaiten, medens Berntine Johan-
sens kane kjokur departementet i hytta og ser-
verte os norsk oksespek til middag.
Ritter var til at begynde med helt i vildrede
om hvor han skulle overvinde vinter paa
vestsiden av Widefjord eller Bauguhuken, til
sist bestemte han sig for det sidste sted, og
Johansen paatok sig at fore os nordover for
kr. 200. - to hundre kroner, av det belop betalte
Ritter kr. 75. - da han hadde kassere nei,
medens jeg betalte resten. Den 11. august

gik vi nordover fra Sydgaft. Været var
streakende fint, paa veien passerte vi flere
store og mindre tømmerstokke som laa
og drev i sjøen. Ved Græuhuken førte vi
ambard alle Ritters saker, hvor paa turen
fortsattes indover Widefjords østside hvor
jeg skulle gaa paa land først. Ved mel-
lemste isbre var vi paa land og hentet en
spissbåt som jeg hadde liggende der. Jeg fore-
-slog da at Ritter kunne føre sin båt paa
land, for at ta den ambard igjen naar de
gik utover til Bauguhuk. Men til vår
forbauselse hadde Ritter imidlertid for-
-andret plan igjen, vi skulle han over-
-vinde paa Karspynten paa vestsiden av
Widefjord, og ikke bare det, men han paa la
Johansen at føre andel av de ting vi tok om-
-bord paa Græuhuken tilbake igjen. Som svar
paa naar forbauselse irraunde han da ogsaa
at være 50 prosent forvirret, hvilket vi gaar
ham rett i. Paa "Villa Nien" var vi paa
land med parafin, kanning og margarin.
Paa Svartberget og Elatöra med en oven paa
liver plass.

Da det nu begynder at blæse en frisk vind med stampesjå ud fjorden, - gik vi over fjorden til holmen med Karspynten og tørret for maten, men først førte vi Ritter, - hans træstuing og 2. håndt paa land. Den 14 august gik vi indover til kinnun av austfjorden og lasset byggenatriakene paa land til den nye bi-station jeg skal sette ned Niffag Luftebræn for at tra en høist paa krovet hvile-station med overgangen til Klaus-Billenbag. Og endelig gik vi derfra til hovedstation med austfjordens kvar vi lasset resten av træstuingen. Efter at ha tatt avsked med Johansen og hans 2 kamerater og ønsket dem en god vinter, gik jeg paa medus-

"Lise" tøffet tilbage med flagg i toppen. Flytta paa austfjordens fandtes at være i samme stann som da jeg forlot den i april md. i 1934. Her har, imidlertid ikke været andre paa besök en fangstmann Karl Nikolaisen Trausö-sund, han har efter tatt følgende brev som jeg fandt i bordskuffen: - Lørdag den 17. juni 1934. Arkam

her til fra "Flatöra" bytta idag. Jeg var utgråt og sjakk da jeg kom hit, jeg kunne lig bed paa koring og margarin i længere tid. Ja her var det hús at komme til! Det var greier som saa seks! Jeg blev i godt humør igjen når jeg saa her var fult af av mat. Du maa indskytte mig Björnnes at jeg er nødt til at bruke av provianten din, Men jeg er nu saa ut-sultet at jeg helt enkelt er nødt til at ta mig selv til rette. Du skal finne alt iden skjønneste orden igjen når jeg går herfra.

Gladde isen herinde været sikker skulle jeg ha gåt herfra over fjorden til Karspynten for i håp om at træffe Ritter der, men isen ser desværre håpløs ut. Jeg maa nok returnere utover igjen til "Villa Møen"; saa snart været blir sydlig. Idag er det lett kris av vest med skydekke 7 og 4.5 varmegrader.

Hilsen

Karl Nikolaisen

Mandag 18. juni 1934
Vind av nord øst med lett føke. Jeg har
endnu ingen chance til at gaa utover.
K. N.

Torsdag 19. juni.
Lett bris av n. vest. Jeg har idag været
op i fjellet og set paa isen, men vinden
faller ind, saa jeg maa nok vente idag
ogsaa. Her går en stor hvitron og tisker
oppe i bakker; den er nu saa ragget som
en gammel gjit
K. N.

Torsdag 21. juni.
Jeg går utover til Etalora idag, og har
med mig litt mat herfra. Sit vel!
Tak for mat og hilsener!
Hilsen

Karl Nikolaisen

Tustfjordnes den 16. mars 1935.

Halla Björnnes!

Jeg kom hit den 14. ds. for at se om
her var ryper af finne; men det er vist
smått med ryper her i aar; jeg har nu
lig gåt paa ryperjagt her i 2 dage og hele
fangsten blev kun 2 ryper. Den første dag
gik jeg et langt stykke indover mot
Tustboen og den andre dagen var jeg
utover helt til Lfordalen. I morgen skal
jeg gaa tilbake til Karspynten igjen,
og bli da værende dertil den 12. april da
jeg skal staa med alle fallene og gaa
utover til Graaküken hvor jeg over-
vintrer sammen med Ritter og hans
kane. Vi bli da liggende der utover, vå-
ren for at vente paa beilighet til at reise
ned. Jeg har været frisk i hele vinter og
fangsten paa vestsiden av Widefjord har
vært den vanlige som for om aarene.
Jeg har med mig den kaffeposen jeg
fant i skapet. Jeg skal ketse den når
vi møtes engang. Her er alt i den skjøn-
-reste orden, både inde og utover for bytta

Saa vidt jeg kan se, har her ingen
inveikammende været siden du reiste her
fra i fjor. Hvis jeg ikke træffer dig før
du kommer hit igjen, maa du ha en
rigtig god vinters og være heldig med faugt
-en. Hvad skedde her et under! Jeg våknet
plutselig ved at høre tunge skrid som
gik uden for hytta, efterfulgt af et fygt
-lig rabalder. Der en stor rusk av en
björn som var paa besök og far at faa
mig våken ved den med den tunge stigen
som står opreist paa baksiden av hytta.
Jeg sprang ut, men da var den besøkende
allered i fildt sprang ned paa isen.
Men saa hadde jeg jo bare haglgøvet
med mig. Men jeg svar en salig ed på
at trof jeg den igjen når jeg hadde rif-
-ten ved hånden saa skulle björn ^{ikke} kam-
-me saa skadelis fra besøket.

Tak for hilsen
Karl Nikoalaisen

Torsdag 15. august.

Jeg har holdt mig hjemme med hoved-
-stianen, dels far at hvile efter turen og dels
far at bære ind og ardue af provianten.

Den 14. ds. blev det stille med varmepra-
-der. Jeg roddede indover til tustbotu med
bringende proviant, parafin og fyrstikker både
til tustbotuhytta og til den nye hytta som
jeg nu bygge ved overgangen. Efter at ha
købt mig te i tustbotuhytta roddede jeg vi-
-der over fjorden til den gamle fellefærdige Lygde-
-dalhytta, hvor jeg fandt alt kjøkkentøist
liggende spredt utover marken, likesom løse
-ne var revet løs og slængt bort over marken.

Det har enden været björn eller mennesker
som har været paa besök og gjort "rent bord".

Det er mange ting som tyder paa at det er
mennesken som avlagt hytta en visit.

Jeg tok med mig det som endnu var bruk-
-bart av kjøkkentøist og roddede derpaa videre ind-
-over. Paa veien var jeg saa heldig at faa
skyle 5 rappgjæs. Kommer frem drog jeg op
-låsen, satte af et litet husfelt, som jeg fik læne

har Ritter og fandt et saunt plass til den nye hytta. De paa følgende 14 dage var jeg optatt med at bygge op den nye hytta, naar det var godt var førte jeg bordmaterialer til det nye sted, fra den gamle hytta, som nu var uten oven og pappkladding og forøvrig var oppført paa et usikkert sted, eller jeg førte sammen drivved til brændsel i den nye hytta. Til dels var jeg ogsaa paa jagt efter villgjøes og snad men snadden var usædvanlig mager i år, det blev bare at skylte den isenk, hvorfor jeg opgav den jagten foreløbig. Jeg var ogsaa 2 turer op paa Mittag Løfter bræn for at lette efter en slæde med telt og annen utrustning som nagen engelske studenter har igjen efter sig sammen 1934. Men jeg fandt ingen slæde.

Den 31. august var jeg ferdig med den nye hytta som fik navnet: "Overgangs-hyttta." Det blev desværre ikke nagen stor og komfortabel hytte, men til gjengjæld er den dobbel^{stædt} med 3 lag papp indvendig og utvendig.

Hyttas størrelse er 4×2 meter og høiden op til raften er 2 m. Det egentlige opholdsrummet er 3×2 m. medens gangen (fordøren) er 1×2 m. Jeg graverer far at hytta, som fortiden står paa høide hvilken som helst kistation (hvilehytte) paa Svabard, er varm og tidsmessig i en hverken seende.

Bygge materialene til hytta kom fra Tromsø kr. 330.- tre hundrede og trettikramer for uten mit eget arbejde og de materialene som jeg hentet fra den nedlagte "Lugpedalhytta." Jeg håper at hytta, som er bygget uttuktende for over gangen til Isfjord for alle, maaske kommer, ikke bare overvintrende fangstfolk, men ogsaa forliste ishavsfolk til nytte.

Dermed anser jeg fangstfeltet paa vestsiden av Widesfjord helt utbygget.

Paa et sammenhengende felt paa omkring 80 - 90 km. har jeg nu 7 fangsthytter, derav 1 hovedstation.

Den 1. september:

Trisk bris av nord med litt sjø.

Jeg roddede utover til tustboterhytta

hvor jeg sammedag var oppe i fjellet
og skjøt 9 rype, de første i år. Siden spiste
jeg fersk rypestekt til kvæll. Nam navn!
hvor det smakte. Det tegner til at bli et
gødt rypeår denne sæson, jeg har nemlig
set mange rypekvæll med utvirkelig
de flyvedygtige kyllinger. Den 2. september
saa jeg varfast i tustebotn for kuling
-en nord aust, klar himmel og solskinn,
men kuldegrader i skygger, det er allerede
skjelligt paa vandpyttene. Villgjæssene er
allerede forsvunnet.

Tirsdag 3. september. Vinden er nu bii-
-et av endel. Efter at ha været en stund
paa jakt og skutt 8 rype, radde jeg
utover og nådde hovedstianen efter 5 timer
hårdt roforn. Det var deilig at komme
hjem at berbere av sig 4 dages gammelt
sjegg og skifte paa rent bii. Paa fjæra
stad er gråflekket hvitrev og "hilske"
mig velkommen, da jeg ha til.

Onsdag 4. september.

Det var! Et tyndt lag rimse dekker

marken, men for svandt når solen
kom frem. Har ført hjem 2 båtlaste ved
med den største båten som desværre var
meget lok. Da jeg skulle ro ut efter
med anmøngung kom en nysgjerrig stor-
-købbe klass ved land. En kule gjennom-
-nakke spakket kvirket at den (købben) ble
ligger i svime og flyte i vandskarpen,
den våknet ikke før jeg hadde kikkert
den i land og halvveis drad den paa land;
Men da kom det ogsaa live i koren, den
slag sjen med loksvime sa at sjödrus
stod over mig, medens jeg svikholdt i kamp-
-en som var fastgjort med en lokke
om halsen paa købben. Det lykkedes endelig
mig at "beralige" den med en ny kule gjen-
-nem hodet. Da det var en gammel land-
-lås købbe tok jeg ikke matkjött til mig
selv, men ha iraget ut til rovmat og res-
-ten og resten hangte jeg op i vedskjøtt
til timme mat, om det i landet av vintere
skulle komme nogen paa besik med him-
-ne span. Det er nu saa skönt om kvæll
at jeg maa kunne lampen kl. 19.

Freitag 6. september.

Jepund kom Ritter "bøffende" over fjorden med sin motorbåt og sine 2 hunder. Ritter skulle hit paa snadde og rypejagt, men da det endnu ikke er nævneværdigt med sne er her ingen rype at se. Jeg visste imidlertid om en plass op i nordøst da svar at par rypekuil pleide at opholde sig. Vi gik da dit den 8. ds. og der fandt vi ganske rigtig 19 rype av hvilke jeg lot Ritter skyte 18 stk. medens jeg skjøt 1. Liden var vi flere tænder op i berøget og ble forgjæves efter rype. Jeg har nu gjort alt klart til at ro utover til kistationene med proviant og annet utstyr. Vi har nu hatt nordøst blanding i 4 dage. Først den 13 er vinden i avtagende. Den 14. september reiste vi fra Tustfjorden, Ritter for at fare hjem igjen og jeg rodde utover til kistationene som jeg reparerte og satte op nye søner i 2 av hyttene. Paa min utover skjøt jeg 7 snad ialt, de var min fete og fløt alle sammen som kark paa vannet

Jeg skjøt ogsaa endel rype som jeg lagret i hyttene til vinter mat. Den 18. ds. var jeg alt paa setur indover igjen. idet jeg hele tiden var begunstiget med særdeles fint vær. Den 20. september. Skille med nogen varme grader og tåke. Jeg er nu kommen til "Elatöra" og har hvilt mig der inat, rodde imorges over fjorden til Karspynten for at træffe Ritter. Det var som før nævnt lett tåke paa fjellet, det var derfor vanskelig at holde retning, til all hell gik det sakte dønning ind fjorden, med at ro paa søens av dønning er kunne jeg holde næsten den rigtige kurs. Kommer til Karspynten stod Ritter ute og vasket skittentoi. "Jeg har store nyheder," ropte Ritter, endnu før jeg hadde landet. "Fangstmændene Edwin og Julius Nilser har været her, og sadde for 4 dage siden til din nye hytte med overgangen for at heide en tredje mand Lævre Skoglund, som Hilmar Nais skulle føre indover Klås Billeby og der paa løse over

til "Oergangshyttæ". At hyttæ var opført
m i sommer av mig, hadde Hiltmar
Nils fåt høre av Karl Nikolaisen da
han kom til Langgyrbyen i høst.
Pærr Skatund skulle efter avtale i
Norge være at træffe ved Oergangshyttæ.
- (han visste endnu ikke paa det tidspunkt
om hyttæ var bygget eller ikke) - den 16. sept-
ember. En letsindig og lidt overveit avtale
efter min mening. Ritter mente at tiden
var m i saa længt femskredet at gætt
se skulle være paa retur. Efter at ha druk-
ket kaffe rodde jeg videre indover, idet jeg
helt tiden spidte efter gættene. Fjæden var
fjll av sned, jeg skjøt 2 stkr. og jeg hørte
skut fra Ritter som ogsaa var radd ut
paa jagt. Midt ind paa fjæden et mørkt
punkt som bevæget sig itover, jeg som trod
de det var gættene som m i var paa vei ut-
over, satte kursen mot dem; Men det viste
sig da jeg kom nærmere at det bare var
en skitten "kald" is som bevæget sig med
strømmen og bildet op i den kjede løffen og

antok form av en båt med 2 mand i.
Men da jeg kom til Tustfjædnes vis-
det sig at gættene allikevel hadde været der
nys for jeg kom, men at vi ikke fik se
hverandre kom av at vi rodde paa hver
var side av den lange halmen som ligger
i retning syd nord ved Tustfjædnes.

Kaffen var endnu varm da jeg kom
og paa bordet laa følgende brev:

"Tustfjædnes den. 20. september 1935

Hallo Bjørnes!

Du blir vel forbæret når du ser
at vi har været her. Vi har nemlig
vært vænde indover Tustfjæd til
den nye hyttæ du har bygget ved over-
gangen til Klås Pillebay for at hente
Pærr Skatund som efter avtale, da vi
skilles i Norge skulle være der den 16
eller 17 ds; men da vi hadde ventet
forgjæves paa ham til den 19. ds.
blev vi matløse og måtte ro derfra
uten Pærr. Vi kommer idag fra
Tustbotn hvor vi har overværet, og

ror videre herfra til Karspynten, hvor-
fra vi blir at fortsatte utover til Grå-
høken saa snart som mulig. Det
kan hende at Ritter blir med os. Men
for vi reiser videre har vi tænkt at fø-
re en gammel båt som ligger her på
Karspynten, et stykke indom Kapp Petter.
Man, saa at Sverre om han skulle
kann me senere på høsten engang, kan
kann me sig frem med egen hjælp. Fen-
skrivelse, som vi har lagt igjen i Over-
gangshyttta, har vi gitt Sverre besked om
vår bestemmelse. Gjølberg som skulle
se med os på overvintring, fik plutsel-
lig blindtarmbetennelse og måtte reise
ned. Vi trodde at vi skulle treffe dig hjem-
me, men det blev ikke den gang. Du
maa kann me på besøk til os en-
gang i vinter når isen på fjordene
blir sterk nok. Vi skal ha hovedstati-
on både på Gråhøken og Kapp Rasm.
Jeg legger igjen her et brev fra kaptein
på Lyngers til dig, det er vist følgebrev over

provianten som du frøgt med "Lyngers"
Vi måtte låne os et halvt kg. margar-
in hos dig på "Overgangs hytta." Det
var i fir hytta du hadde bygd. Det er
første gang vi er i Tustfjord og vi ligte
os svært godt. Vi har nu købt kaffe
her og spist, og nu skal du ha mange
tak for os. Nu maa du ha det saa
bra og gjøre en god fangst i vinter.
Glisen

Edvin og Julius Nilsen

Den på følgende uke holdt jeg mig
hjemme hvor jeg gik på rypejagt og
forandret trampbakke om til adbrakke
med at fjerne platen og i stedet lage
ny adbraksanordning opfunnet av mig
selv og som jeg håper skal faa gløde
av. Tirsdag 24. september:

Stille, klar himmel og betydelig frost. Jeg
rodde indover til "Overgangs hytta" med
bringende forskjellige saker til histione-
ne. Var funne med Tustbotshyttta og
køpte mig te. På veien skjøt jeg på

flere snød uden at troffe, det var nem-
lig en uheldig bildning i tæfter, at kæn-
lene altid gik for høit, først ved det 8. og 9.
skud blev det troff, saa at fangsten den
dagen blev 2 snød. I tømmeren var tust-
fjærd blev jeg adskillig genert av skarp
nyfrassen skjellis som rev stygge flænger
i slagene paa bænken av båten.
I "Overgangsbytta" laa brødr. Nilsens
skrinelle til Luerre Skoglund paa bordet.
Ogsaa Ritters post laa her, den skulle
nemlig Hilmar Nais naar han kom
med Luerre, sa med sig til Raugyeasbyen.
Den 25 ds. var jeg offer en tur op efter
Skittag Luftebræen for at lte offer den
engelske staden uden at finne den. Der
med har jeg helt afgitt tefinger efter
staden for denne sæson. I saa meget rove
spar i nysneen paa Luftebræen.
Dagen efter satte jeg op kær til 3 mand
i bytta, spikret paa vindskiene og laget
et trælaas til yttverdøren. Den 27. ds.
rodde jeg over fjærdem til tustbotu bytta

hvor jeg blev natem over.

Lørdag 28. september: Efter at ha skutt
18 rype rodde jeg utover, det var stille
med solskinn og betydelig frost. I "Orlando"
kængta var jeg oppe og lastet båten
med ned. Da jeg kom hjem, stod der
til min store forbæiselse 4 mand på
fjæren og tok imot mig. Det viste sig at
være Karl Nikolaisen Fransø, og Berge
tan Johansen Kviby Alta, begge gamle
kjenninger av mig, med hver sin ka-
merat av hvilken den ene het Peder Hegg-
aas Balsfjærd og den anden Olaf Halv-
gren Kviby Alta. De tilhørte et parti
sølfangere paa 6 mand som skulle
drive kobbe, snød, og fangst av kæn-
de røve fra landstationer. En helt
ny og u prøvet fangstmanøte kiffel på
Lualbard. Med det for aie ^{hadde de} fordelt sig
paa 3 forskjellige landstationer, saak-
des at 2 mand gik paa land paa Kæp-
Lee i Tremanustradet 2 mand, Karl
Nikolaisen og hans kamerat, blev land-

- sat på Williamsøya og endelig gik
Bergison Johansen men sin kamerat
på land på Vaigatøya begge steder i
Hirlapen strødet. De kom på land på
hver sine plasser. Karl den 14 og Bergi
den 19 juli d.a. Deres fjeringsfartoi
var M/S. "Viking" (I. 9. I) Tromsø. De skul-
de sikkert efter antale bli hentet av sam-
me fartoi senest sidst i august md.
Men august månen gik og en god del av
september uten at fartoiet kom. Imid-
begynte hestemannene at melde ^{sig} skulden og
snefoket og skjellisen begynte at bli ge-
nerende. Da den 16 september var til en-
de, uten at noget fartoi viste ^{sig} hvorde
gøtterne ikke friste langer, særlig da met-
er ogsaa minnet betydelig, men bestemt
sig til at forlate stedet, med den ene
av motorbåtene satte kursen for Lam-
me bay, efter latende all fangst som
var betydelig og verdsattes av gøtterne
til ca. kr. 3000. - tretusen kroner. Men
skjellisen i strødet var allerede 1 fomme

tykk, og det var med ^{den} største vanskelighet
at de greide at forsere den tykke og skarpe
skjellis. Endelig efter 12 timer slit i høl-
de og snefok fandt de frem til Lammene-
bay hvor de fandt nagen fangsthytter
men desværre med åpne døre og indslatte
vinduer. Efter at hvilt sig et og kouplet
bert sin knappe proviantbeholdning med
sykke som den heldigvis var nok av,
forbattes marsjen av igjennem isbrøen
i kanten av Lammebay i retning mot
Tustfjord i Widefjord, på veien måtte
de passere den 1000 meter høie fjellrygg
som ligger i retning syd. nord øst mel-
ten Hirlapen strødet og Widefjord. I Lam-
me bay efter lot gøtterne motorbåten,
rifler og ammunition, sine egne private
sien dele og 8 beundersor som de hadde
fangst i løbet av sommeren. Da de
ikke var utrustet for en saa lang og
strabasiøs landtur, var de dårlig stelt
med fottøi, kun arbeidskalager eller so-
kappede gummistøvler hadde på føtterne.

Efter at ha vasset i dyp l s sne i
14 timer blev det saa mørkt at de ikke
naget at gaa videre forelobig, men arduet
sig til forv rten i en sneskaal, 2 av
dem presset sig i en saunskinnis sovepose
som de bar med sig og de 2 andre gjev sig
ret ned i sneen. De tæret da og fris sig
igjennem de mørkeste nattekimene, hvor
paa marejir fortsattes saa det blev grå
-lyst, men nu melde t rskene sig, for at
skaffe sig drikkevand måtte de skyte
skut med Kragkarabin som de ogsaa hadde
med sig for de fik hull paa den flere tom-
mer tykke is som laa over et litet bravand
Tit at tilfredstille s lten med hadde de
k n frassen ryge. Kaffe og sukker var
de fri for allerede fra fangstplasseene.
Da de mente at vare kammen over høi-
den valgte de ^{til nedgang} en av de mange  fl kere
saa indlandsisen sender i str aleform
ned over mot Widefj rd, og de var da
ogsaa heldige med hursyut til valget av
nedgangen, idet de kom ned til sj n bare

2 km. fra Tustfj rdnes, men da had-
de yderligere trasket i 13 timer over farlige
r ner og steile marone brinker og nesten u-
tilgjengelig sten  rer. Da jeg sadde ind over
den 24. september hadde jeg lagt igjen
følgende skrivelse paa bordet:

Tirsdag 24. september 1935

Jeg var i dag indover til "Overgangsbytta"
og kammer til b ke om 3-4 dage. Skulle
her kamme besøkende, saa maa de be-
dragte sig som hjemme, medens jeg er
borte, og ta til takke med det som finnes i
bytta.

Georg Bj rnes

Org. gøtterne hadde ikke lat sig oppfordre
2 gange, de gav sig ikke tid til at var-
me op kaffen som var paa kjelen men
drak den kald. Tit all hell var de godt for-
synt med sigaretter, og kom ut med ti
da jeg ikke brøker tabak i nogen form
f ndtes der ikke noget av den slags i
bytta.

Lørdag den 29. september.

Løst i skende bris - av syd øst med ukkel-
te snelbygger og nogen kuldegrader. Fjættene
var tidlig oppe idag, de har nu købt sig
ryge til frokost. fotografert mig, hytta
og sig selv og pakket sine sager. Jeg har
forsyut dem med bedre fotkai av den reser-
ve beholdningen jeg hadde, laget kart til
den over Dixombay, - av merket fangsthyt.
Senes beliggenhet og til slutt ført dem over
tustfjarden for at de kan gaa indover
til "Overgangshytta" og fortsatte derfra i nor-
gen til Dixombay hvor de gjør regning
paa at træffe fangstmannen Arthur
Oscar og faa ham til at føre sig videre
til Langyearbgen. Som vi mat hadde
de 10 ryge med sig herfra og desuten fik de
lov til at spise op eller ta med sig all den
provianten som fandtes i "Overgangshytta".
Vi tok et hjerteligt avsked med haeranden
med gjensidige ønsker om god tur. Til-
slutt fik jeg 3 x 3 hürre - av guttene mel-
lens de fortsatte sin mai sammelige

marsj i ypperlig hümör.

Fangstmannen Bergiton Johansen som
for nogen - aar siden har anervintret med
Karl Bengtsson i 3 - aar i et træk - gav ham
desværre ikke noget - godt sküdsmaal. Jeg
skal ikke her gaa i detaljer, men den
attest Bergiton gav sin forhenstørende
fangstkamerat, var den bedste jeg hittil
har hørt om en fangstmann.

Til den 1. oktober var jeg optatt med
at skyte ryge, lage nye matpinner, ladede
hagl - ammütion og bake bröd, ti de
50 kg. kauring jeg hadde med mig var nu
opspist. Fangsten i september med. utgjorde
182 ryge, 16 snad, 7 rappgjes og 1 starkobbe.

Onsdag 2. oktober:

Det var! Jeg rodde over fjarden til Ritter
med et brev fra Karl Nikolaisen. Ritter
blev storlig forbauet over at faa brev og au-
dre nyheter fra Karl som han ikke hørt
noget fra siden de skilles paa Gräthöken
i april med. s. a. Ritter kunne nu fortælle
at han hadde solgt sin pakhængsmotor.

Efter forslag fra Ritter havde brødr.
Nilsen, sit min forskrækkelse, ikke ført
nogen båt indtil Kapp Detmann som
de havde lovet i sit brev til Sverre, idet
de nu gik ud fra at Sverre ikke kom i det hele
- sat nu saa langt ud paa isen. Men
sit brass far alt kunne Sverre, efter min
- mening, endnu komme, og da vildten så
- dan anledelse fra brødr. Nilsens si-
- de faa skjæbne svangre følger.

Tirsdag 8 oktober:

Lidt kold at syd. Barometerstavn 756 m.
- m. og 2,5 kühdegrader. Jeg roede udover
- helt til "Villa Næm" med engang paa
- 9 timer, men paa mellemstationerne må
- te jeg paa land for at varme føt-
- - ne. Røven og måsen i fællesskab havde
- desværre spist op alle mine rype som jeg
- forrige tur havde fældet skinnene af og
- - tte til tørring paa snore som var
- indtil 2 meter høit over marken, men
- - måsen havde først hakket av snorene
- med sit skarpe nebb og røven havde paa

gjort resten. Alle snoddene som jeg havde
- lagt ud var ogsaa opspist. Jeg måtte
- mi opre nogen dage ved kistationerne
- for at skyte ny forsyning med rype.

Den 10. oktober var det lindværet med $\frac{1}{2}$
- varme grad. Den 11. ds. roede jeg over Gtser
- - lunge med båten og drog den op paa vinter
- - pats, det stærk mot vind som gik i knap-
- - pe rasser, men det var ikke farligt for
- mig, ti jeg havde nesten lastet båten med
- - skinn. Lørdag den 13. ds. kom jeg indover
- til "Etatorá". Røven havde spist op hele
- - snoddene som jeg la ud den 8. ds. og des-
- - uden gravet sig under dørstokken ind i
- - gangen og spist op agnet av ca. 50 mat-
- - jinner som jeg havde lagret der. Jeg kom
- hjem igjen den 14. ds. efter $6\frac{1}{2}$ times marsj.
Dagen efter måtte jeg ro udover til
- "Etatorá" igjen med ny forsyning med snod
- ti hvis røven, som er matet til hyttene,
- - blir fri for mat for fangsttiden begynder
- - saa forlater den alle feltet og er ikke mū-
- - lig at faa siden paa noget slags fangst-
- - redskap.

Da været var særdeles fint bestemte
jeg mig til at ro hjem igjen samme dag.
men paa retur fik jeg motvind som øket
paa efter hvert, men jeg gav mig ikke
for det før jeg var hjemme. Men da had-
de jeg ogsaa rod uavbrut i 10 timer og
jeg har med min bedste vilje ikke klart
at ro 100 m. længere, ti haende var full
-av saare vabler og jeg kjendte "bræsnek"
i baken.

Mandag 21. oktober:

Stille med 2 kuldgrader. Jeg sadde over
tustfjærd og drag op båten og skulle gaa ind-
-over til "Overgangshytta" med en ny pro-
-siant forsyning og for at "lægge sidste
hånd" paa fællene før jeg begynde fang-
-sten. Kom man ombord midt uds ind-
-over møde jeg helt uventet Sverre. Skog-
-tind som kom gaende utover med 2 hvin-
-de og en tung pakning paa ryggen, han
var min paa tur utover til den båten
som ifølge skrivelse fra brædr. Nilser
i "Overgangshytta" skulle være at finne

ned Kapp Pettermann. Men da jeg kün-
-ne fortælle ham at der ingen båt var
blev ført til K. Pettermann blev Sverre helt
blek av skrek. Han la da igjen sin pak-
-ning og blev med mig indover igjen til
"Overgangshytta" hvor der ikke fandtes mat-
-bitter igjen. Da Sverre kom dit for 2 dage
siden fandt han kün 2 sure køsttype og
2 botser melk, den øvrige maten hadde
Karl og hans kamerater enten spist op eller
tatt med sig. Glimmer Nais som skulle
bese Sverre over bræen, hadde helt uvent-
-et smud tilbake fra toppen av bræen
og overlatt Sverre alene i et for ham
frammefter serang. Sverre var dog saa
heldig, brøss mærket, at finne hytta.
Men han hadde saa meget at bare med
sig at han måtte lagge midel av sine
saker igjen op paa bræen og hente resten.
Med dagen efter, således blev han væren-
der i 2 dage med den maten, som før
vent, fandtes igjen der. Sverre hadde
haglgevar med sig, men til all uheld

hadde han glemt igjen sin hagle am-
-nution i Klås Billeby. Hadde jeg mi
tilfeldigvis ikke rod over fjorden akkurat
den dagen, saa hadde Sverre fortsatt at gå
utover indtil han hadde blit stoppet av
støpbrakke G. Piltmann, og hvor han
da skulle ha gjort av sig er ja ikke gatt
at si; Nat var det ikke at finne noe mere
en i russens hytte i Pyramiden, men
dit var det 2 dryge dags marsjer fra G.
Piltmann. Selv om Sverre Skoglund er
en kraftig og veltrønet ingruand (24aar)
saa frygter jeg allikevel for at han des-
-verre hadde satt livet til paa den turen
Og krader. Nilson og Ritter hadde efter
min mening ^{i såfall} måttet ta en stor del
-av skylden paa sig.

Som nyheter fra utenverdenen kunne
Sverre fortælle at Italia nu med våben
magt hadde bestemt sig for at indføre
"civilisasjon" i Etiopia. Men forlæbig
skulle Italienerne ha lidt et større ne-
-derlag. At 2 arbeidere var blit drept i

killgruben i Langyearbyen. At 2 unge
-gutter Arne Petersen og Olaf Lian begge
fra Tromsø var reist til Prins Karls forland
paa overvintring med bringer hele sin vin-
-ter proviant og utrustning i en liten
spisbræt. At Nordmann Andersson hadde
solgt "No. Birra" I. 14. I. til en arbeider i Langye-
-arbyen for kr. 1600.- seksten hundrede kro-
-ner og derpaa reist alene til Prins Karls for-
-land paa overvintring. At Karl Nikolaisen
med sit følge var kommen velbeholden
til Arth. Oks i Ditanby og faa fri skytte
til Langyearbyen med en fisker skute
som tilfeldigvis var der. De 2 sommer-
fangere som var landsatt paa Kap Lee
var kommen tidligere til Langyearby-
-en over Storfjord og Agardbyga. At
"No. Viking" allikevel var kommen senere
til fangstfeltene og berget all fangster.
At russene har utfoldet stor aktivitet
i sommer i Pyramiden hvor de har ruert
op varder paa ^{alle} tilgjengelige fjellinder.
Dagen efter gik vi utover til båten

og rodde hjem til mig. Den 23. ds.
førte jeg Luere over fjorden til Karspynt
-en og rodde straks hjem igjen. Luere skil-
-le dagen efter ro utover til Gråhøken.

Freitag 25 oktober:

Stiv kuling av syd med regn og 3 varme
-grader. Jeg begynte igaar at sette opp fel-
-lene, men måtte halve an igjen da
det blev varmegrader og regn. Siden
Ritter var her med hundene i høst har
jeg ikke set en eneste husrø, medens
jeg før har pleid at faa indtil 4 rø-
-er med huset. Først den 27. ds kunne jeg sette
opp fellene igjen. Den 7. november var
jeg endelig ferdig med oppsettingen av
alle fellene. Jeg har nu satt opp 260 felde
og 6 røer sakse. Hvad røestanden angår
saa synes den at ta sig opp igjen, her ser
i allefall lovende ut. Det skyldes efter min
mening at det nu er slutt med lagge ut
-gift til røer paa Svabard, da det er u-
-mørlig at faa kjøpe gift i Norge.

Freitag 8. november:

Let sydlig kvi med overskyet himmel og 2
-varmegrader. Jeg maa nu gjøre fortgang
med at flaa, reise og tørre de røer skinn-
-ne jeg for at de ikke skal rime i denne
-melde temperaturen. Føføiet er nu også
saa haardt medtøtt at jeg maa ta større
reparasjoner paa de. Den 11. ds. rodde jeg
over fjorden, drog opp båten og gikk indover
til "Overgangsbytta" for dagen efter at gaa
sammen veien til bakte og ro hjem igjen.
uten fangst. Fra 15. til den 21 ds. var

jeg etter en tur utover til histationene.
Den 21. ds. blev jeg plutselig overrasket
-av en frisk kuling av syd øst, medens
jeg kammur indover til "Platöra". Ku-
-lingen øket til liten storm om natten
det var umulig at sove; jeg laa fult på
kladd paa kieren, og mente hvert øieblik
paa at stormkastene skulle ta bytta. Men
mot morgen høiet mindre av saa pas
at jeg kunne gaa hjem til hove stationen.
Lördag 23. november: Let kvi av n:

mest med krapp sjø og betydelig snøfall.
Jeg har båret 12 brød, stoppet vatter og strømp-
er og kløvet ned. Tirsdagen skal jeg vaske
skiltene for og begynde at sy mig tigger til
niferfottøi.

Torsdag 5. desember:

svak vind av syd øst med jevnt skydek-
ke og temperaturen 0 grader. Det finnes end
-nå ikke anfyding til is paa fjorden.

Jeg sadde idag over fjorden til Karspynten
for at besøke Ritter. Alt stod bra til. Den
-ne hunden hadde fåt 8 hvalper hvor av
-kun 2 var i behall. Ritter hadde møtt Luer
-re i Rüssebua. Ritters fangst hittil var
-kun en eneste hvitron. Sarsken til den
-dårlige fangst, skyttes, efter min mening
-hundene, som Ritter har drad med sig i
-serenget når han skulle ardue med felle.
-Ritter har skutt en storkobbe og en kaa-
-kjoring som endag kann svømmende i sø
-rygger over vandet. Den hadde til Ritters stor-
-re overraskelse 2 vaksne urfigle i magen.
-Flytte paa Karspynten var kald og brak-

-full. Den 4. ds sadde jeg hjem igjen.

Paa hjemveien var jeg saa heldig, trass
-märket at skyte en snad. Fra den 8. til
-12. ds. var jeg ute i serenget og til saa ca.
-100 fælde, men da jeg ikke fik anden
-fangst end en rype som jeg skjøt, orket
-jeg ikke at gaa ut hele feltet. Den 8/12 1936
-ann kvelden iagttok jeg en total månefor-
-märkelse. Månen var rødt rød i en hel
-time. Jeg har nu hittil skutt 306 rype og
-da har jeg kjøtt nok til det lysner igjen.

Det blev nu en tung märketid at i-
-gjennengaa. Jeg "slår" ihjel tiden paa
-forskjellige måter, Luer saa meget jeg
-klarer, men det er ikke heldigt, ti jeg blir
-bare vrangsvind. Hver kvell kl. 19. noterer
-jeg vind styrke og retning, muler tempera-
-turen ute og inde og anmerker skydekke
-og barometerstand si dermed er det lettere
-at holde rede paa dagene.

Onsdag den 1. januar 1936:

Frisk krig av nord med 13 kuldegrader og
-svagt maanedskinn. Nu har jeg endelig

"slit" det gamle - uaret fra ^{mig} til det nye
-aar uelkommen. Jeg har nok en ønskeliste
til det nye aar, men skal vogte mig vel for
at skrive den av, for da blir jeg bare skuffet
Isen har nu saa smat begyndt at legge
sig paa fjorden.

Tirsdag 4. januar:

Stille. 19 kuldgrader. Barometerstand 768 m.
m. Jeg gik udover til bestationerne. Den
11. ds. kom jeg til Gletscherhytta som er ypperst
i seranget. Isen over Gletscherbængen var saa
-pas sterk at jeg vaaget at gaa over den; men
da jeg skulle tilbage igjenn en par dage ef-
-ter var isen borte og jeg blev liggende fast
i Gletscherhytta helt til den 14. ds. Imellem ti-
-den hadde jeg mange planer om hvore-
-des jeg skulle komme mig derfra. Over set-
-ne bræen er det igjærlig at komme, si for det
-første er den full av farlige revner og
for det andet er begge side stupbrætte og
derfor utilgjængelige. At omgaa bræen
ved at gaa langt ind paa indlandsisen
kunne vel la sig gjøre i den lyse tiden,

men nu i mørket var det saa risika-
-kelt at jeg vaaget det ikke. At lage flate
og "ro" paa den overbængta kinne man
hvis det var helt isfrit, men nu var det
til stadighet gress issørpe som temmelig
gjorde ogsaa den plan. Imidlertid tykket og
fræs sørper til efterkvart, troos mildvæ-
-ret, saa at jeg vaaget et forsök den 17. men
isen var endnu saa tynd at jeg kunne
staa geværkalben igjennem med et stot.
Jeg la mig da ned paa isen og kröp som
björn paa alle fire, men naar jeg kjendte
hvore des isen gav sig op under mig, saa
var det bare at öke paa farten for at for-
-dele trykket. Paa den maaten kom jeg
endelig over bængen og glad var jeg.

Den 20. januar var jeg hjemme igjenn.

Torsdag den 24. ds. kom brædr. Edvin og Jeli-
-us Nilsen helt uventet hertil, medens Læerre
-Skaptind blev tilbage paa Karspynten og skul-
-de komme hit dagen efter. Brædr. Nilsen
kunne fortælle at de rodde ut fra Kapp-
-Bass allerede den 8 desember, til Grakuten og

Siden var det ikke muligt at komme til
både hverken til land eller vand, fjorden
var nemlig til stadigt dækket af tynd
is som hverken til at gaa eller
at til at ro igjennem. Paa Graa-tikken lå
de til den 20. ds. hvorpaa de kom hit ind-
over medens de smeltet paa bedre forhold.
De opgav at ha fangst 35 ror hittil hvor
af 10 blaa; Men saa er den største del
af strøget isagt som siden først i november.
Man kan derfor gjøre regning paa at deres
samlede fangst blir 50 ror. Ritter hadde
forbedret sin fangst med 2 ror.

Lørdag 1. februar:

Helt brys av syt isst med klar himmel og
16 kuldegrader. Jeg var godt rundt hele aften
fjorden og overnattet i "Overgangshytta". Om
kvelden nys for jeg skulle lagge mig her.
te jeg nogen som pusket isen for hytta.
Ved at skyne op skyte tiken fik jeg se Luerre
Skoghund staa isen for hytta med 2 hunde.
Paa mit spørsmål om hvad som stod
paa når han helt uventet nu var her

og bare for nogen dage siden var paa
nei isover til Gråhøken sammen med sine
kamerater, svarte han: "Paa veien isover
blev Jølius plutselig baa "rar" av sig
at vi fandt raadeligt at smi fra Pappet
dalen og er nu paa vei til Langgyar-
byen med ham." En kort stund efter kom
ogsaa Edvin og Jølius. Jeg saa med engang
at det var nattet som fejlte Jølius, han
var nemlig faa malt, med et sødspraa-
rende blik og mekaniske bevægelser, ikke
ulik en søngjangers. Jølius tilfælde skyl-
des ikke mærkesiden, men arvelig belastning.
Da det ikke var kvi plass til flere end
3 mand, måtte jeg ligge paa gulvet. Dagen
efter blåste det en frisk vind av nord
med hele 23 kuldegrader. Fjellene fortsatte
sinn sybaver, medens jeg kjæmpet mig frem
til tustbotshytta mot vind og frast.

Dagen efter var vinden slakket av
saa pas at jeg våget at gaa hjem. Nys
for mig var Ritter kommen paa besøk.
Lørdag den 4 mars. I dag blev vi atter

overfaldt av en voldsom men kortvarig
snestorm fra syd øst. Alle løse gjensande
som har utsejlar bytta tok stormen
med sig ned over bakken. Jeg smilte ved den
anledning en sinkbalje og et langt jernfat.

Vi måtte brække tæker for vinduet og hol-
de os inde. Efter 3 timer var det hele over-
igjen. Den 8. ds. målte jeg særdeles høi baro-
meterstamm 783 m. m. Lørdag 9. ds. Det er
m. s. a. pas lyst at jeg kan slukke lampen
i en time midt paa dagen.

Lørdag 15. ds. Det har m. s. a. været ivær i 8
dage, saa jeg næsten ikke har været uden
fordøren. Rittet var her en snar tær igjen.
han klager paa at bytta paa Karspynten
er m. s. a. kald at den ikke er varende i.

Jeg har skutt min første vinterryge idag.
Den var fet og i godt hold. Det kommer
av at det ikke har regnet i vinter, saa ryge
har hatt let-adgang til heite.

Torsdag 20. ds.

Trisk vind av syd med mildvar.

Edvin og Sverre kom idag tilbake fra sin

lange og besværlige tur til Langyearbyen.
Julius blev igjen og skulle arbeide saa
pas at han holdt sig med maten.

Edvin hadde ikke været længere end
til Saksefjord. Hilmar Nais fulgte med
Sverre og Julius til Langyearbyen for at bli
etter sin kammerat - (en gut fra Fransø)-
som far nogen dage for at skulle kjøre
til Langyearbyen med 2 hunde som kam-
alene og uten skode til til bakk til Sakse-
fjord. Hilmar fandt gutten igjen i Lang-
yearbyen med forfrosne føtter, han hadde
nemlig gaat sig vill i Passdalen og tullet
der i 3 dager før han med hundens hjelp
fandt sig frem til Store Narskes bytte
oppe i Passdalen. Dieren var læst som sæd-
vanlig, men gutten bröt sig ind og kreges
derud livet. Dagen efter skulle han kjøre
videre til Langyearbyen, men medens han
skulle ind i bytta en snar tær, røinte
hinneene fra ham med skoden og alt
som var paa. Gutten måtte gaa uten
hinder til Langyearbyen, medens hinneene

hadde kvittet sig av med slæden og spring
-et, som før normalt, ned til Laksefjord.
Glimmar Nais hadde til vår forbauselse
uten underlag overlatt sig. Sæmensen
den største og bedste del av sit fangstfelt
med fangsthytter og tilbehør, med den
følge at Sæmensen hadde fangst 33 ror
medens Nais kun hadde 15. Til våren
skulle Nais gjøre istam i en ny hytte oppe
i Laksefjordalen, for at halle sig skades
-løs ved at ta i sin besiddelse de 2 fangst
-hytterne som finnes i Dimer og Moherkvingta
i Storfjord og som til høren hans brødre
-Julius og Nils Nilsen. Om Glimmar Nais
-får sin selvtegte plan til at gaa igjen-
-nem uten protest fra viene, eller inssi-
-geter fra Lysselmannen, får tiden vise.

Guttene hadde med sig endel høstavisser
fra september med. f. a. Blandt avisene, som
for var ferske, som om de var trykt igår,
fandt jeg "Hørstad Tidende" for 28. august 1935
hvori hr. Dørent Haal. fra Tralbard kantoret for
svarer sig mot en av Tralbards "dygtigste"

fangstmenn, som i "Hørstad Tidende" av
2. august d. a. under et intervju beskylder hr.
Haal for at utdele de bedste fangstfeltene på
Tralbard til sine "venner."

Da disse løgnagtige beskyldninger, som Tral-
-bards "dygtigste" fangstmenn, lar offentliggjøre
under anonymitetens mærke og mot bedre
vidende, er egnet til at skade hr. Haals gode
navn og rykte, og sansgulignis faar et retslig
efterspill, skal jeg med første leilighet avkre-
-ve "Hørstad Tidende" følgende beredelse:

"Jeg (vi) - inderleguede fangstmenn - (men)
- vil hermed faa redaktøren for "Hørstad-
-Tidende" til at berede, at vi ikke er blitt in-
-tervjuet av Deres blad den 2. august 1935
- angaaende fordeling av fangstfeltene
- på Tralbard.

Georg Bjørnes.

Guttene kunne fortælle at en bjørn had-
-de besøgt "Overgangsbygta" og spist op en halv
-snad som var lagret der til kinnemat.
Den samme bjørn besøkte ogsaa mig her
- ved hovedstationen, natten før guttene

kam, uden at røre nogen ting.

Den 22. ds. kjørte gællene herfra. Været var usigtbart, da det snedde stærkt, men de håbte allikevel at finne frem til Gaffeldalen.

Hilmar Nais hadde lovet at hente dem her paa Tustfjærdus den 16. april d. a. hvis de kunne komme saa langt med egne

hjelp. Tirsdag 25. februar:

Stille, med klar himmel og solskinn i 2 timer midt paa dagen, men 25 käldegrader om kvelden. Jeg har været borte idag, desuden har jeg kaljet til og dragt hjem en drivtimmerstok som jeg laze

shademier av. L rdag 1. mars var det hele 32 käldegrader. For at holde en rimelig temperatur - 16 - 17 varmegrader - i

hytta måtte jeg topfyre hele dagen med t r ved. Den 2. ds. gik jeg utover til kistationene og kam tilbake igjen den 8. ds.

Bj rnen hadde desv re revet i stykker og spist op 2 r v av fallene, sat med sig en r v-s k og spist alle rypene ca. 20. st k. Isen jeg hadde liggende i gangen paa Gletsjer

hytta. Jeg blev saa arg at jeg paa st ndet fot siferse følgende av Chinklarvisa:

"Faar jeg dig engang imin v ll, jeg later dig h ngge i stykker." Det var min sterk. slet og tør myfrassen is helt utover til Laksevåg - (Albert Dirkes bay) - paa istsiden og Villa Rove paa vestsiden.

Tredag den 6. mars 1936

Jeg "firer" idag min 50 årige fødselsdag paa en kistation med en kopp kakula. Jeg kan min se tilbake paa 30 års virksomhet som j ger og fangstmann

Darom 12  r paa Svalbard. Jagt og fangstlivet er en s a hård bevis at jeg min k rde falle for allerspraisen de k ret med ordener, medaljer og k rs.

Men det er ikke s a vel. Jeg m a nok h nge i til jeg st per. Jeg ønsker iallefall ingen hadersbevisninger i nogen form. Jeg vil ikke ha "j lebr pynt" hængende paa mig.

Da jeg kam hjem fandt jeg følgende skr lke fra Ritter liggende paa bordet:

✓
Torsdag 5. mars. 1936.

Kam hit idag fra Karspynten og skal kjøre videre til Isfjord, kanskje helt til Langgyarbyen hvis isforholdene er gode. Kammer tilbake så snart som mulig.

H. Ritter.

Fra 9. til 20. mars var jeg optatt med forskjellige arbeider. Naar det var overskyet var med lett snøfall var jeg paa jakt efter rype som det var nok av, men så snart været klarnet av og solen kom frem holdt rypene sig så høit op i flågene at det ^{ikke} var råd til at naa de med haglege. Da holdt jeg mig ved hytta og arbeidet paa en stude av drintømmer, eller kløvet ved og pusseset paa rovskinne. Været holdt sig hele tiden fint, med klar himmel og solskinn midt paa dagen, men jevnt 30 käldegrader om kvelden. Den 19. ds. var det hele 35 käldegrader kl. 19. om kvelden. Den 20. ds. fik jeg

en behagelige anneksting at skyte en björn her like ved hytta. Medens jeg var fund. stod ute og saget ved fik jeg en björn borte ved halmen. Jeg sprang ind og kastet et stykke spæk i ovenen og straks tok björnen til at "bæite" sig i retning av hytta, idet den stadig var ret med næsen i tæppen. Bevægelserne var langsomme og forsigtige. Jeg stod med björnet av hytta med fylt magasin og en god stump patroner i lommen. Jeg var bestemt paa vente den paa klass hall for jeg skjøf, men da björnen var paa ca. 100 m. kastet den sig plutselig rundt og tok flugten. Men da jeg hadde tømt magasinet engang efter den var den ferdig. Det viste sig at være en ca. 2 år gammel hann björn med en fin vinterpels og sterk tannegar. Nu fik jeg mit ønske og fylt om at faa "hänge den i stykker." Jeg hadde en delikat björnebiff til middag. Den 25. ds. blev det endelig anslag i været, med kälting av syd

med fast snefokk og 6 käldegrader. Da-
gen efter var det køling om nord
med snefokk og 25 käldegrader. Voret
ikket til stiv køling den 28. med fast
snefokk og 28 käldegrader. Det stod ikke
råd til at stikke nasen udenfor hytte-
d ra engang. Jeg måtte derfor holde mig
inde hele tiden. For at holde mig med
br nde måtte jeg ta ved stokkene ind
og kappe de op. Den 29. gav voret sig
endelig. Ritter kom helt uventet tilbage
idag. Han havde lagt varfast 2 dage
i "Ebbadalhytta" og 1 dag i "Dverggaugshyttan".
Ritter havde sammen med Hilmar N is
bes kt Arthur O s i Dittorby. Det stod
vel til med O s, men fangsten var
liten og kvaliteten dårlig. Ritter havde
ikke voret i Langgyrbyen men retur-
gjerte tilbage fra Latsfjord. Han kunne
berette at det gik rygten om krig fra
Gurapa. At Kvilej  fangsten skulle ha-
v t fejl i år som i fj r. At priserne på
r vskinn skulle være like lave som i fj r.

Voret fortsatte i april med u-
svakket styrke og k lden varer like urok-
ket, s len synes ikke at faa bing med
den intagen midt på dagen.

Den 5. april kom Ritters 2 hunde
helt uventet springende hit, de blev
her næsten over, hvor på de dagen
efter fulgte efter mig et stykke ind
over fjorden da jeg gik til "Dverggaugs-
hytta" med endel proviant. Da jeg kom
hjem igjen hadde hundene opholdt sig
her en nat til og derpå springet
hjem. De vaar fulge har jeg hittil
set, h vst den 8. mars, stormaase
den 7. april og krykja den 11. april.
For at bli ferdig i betids naar Hilmar
kommer hit den 16. april, begynte jeg
at slaa med fellene den 6. og var ferdig
den 12. april. Da jeg nu sidste gang
var ute med histarianene kunne jeg
ikke se åpent vand. Den 10. april
var det til en avveksling stiv k ling
fra syd med 1 varmegrad midt på dagen

Rovfangster begynte jeg den 25. oktober og avsluttet den 12. april med følgende resultat:

25 oktober ind.	10	rov
" november "	23	" "
" desember "	00	" "
" januar "	5	" "
" februar "	6	" "
" mars "	6	" "
" april "	5	" "
Sittsammen	55	rov.
Av disse var 25 kvikroer av første sort		
" " " " 10 " " annen " "		
" " " " 8 " " tredje " "		
" " " " 4 " " fjerde " "		
Av 5 blåroer var 2 av første sort		
" " " " 2 " " annen " "		
" " " " 1 " " tredje " "		

Der samlet de fangst i denne sesong blir saaledes 55 roer og 1 bjørn. Av matnyttig vildt har jeg desuten skutt 340 rype, 20 snad og 1 storkabbe.

Det var ikke ispent vann at se da jeg den 10 april var ypperst i fjorden. Onsdag 15. april. Pent var! Etter mit forslag kom Ritter flyttende hit idag for godt. Dragen efter anbud. Kom Hilmar Nais efter anbud kjørte hit med 3 hunde fra Laxefjord. Han hadde gjort turen bare paa 3 dage hvilket anses for at være en god spart prestasjon. Nogen timer senere kom ogsaa Edvin Nilser og Luerre Ekoglund kjørte nordfra med sine 2 hunde og et tungt lass. Edvin Nilser oppgir at ha fangst 47 kvikroer og 13 blåroer og har roene revet i stykker og spist af 10 hvite og 3 blåroer av fellene. Endel bjørne spor hadde de set ved Graahøken, men de hadde ikke skutt nogen bjørn. Noen spor hadde Kim set 5 i hele vinter. Da vi nu var samlet hele 5 fangstmann paa engang i bytta blev det nok saa trangt om plass. Jeg vartok mine pligter som vert og kokk saa godt som plasser tillot

om natten kom Hilmar og Edwin i
overkøia, jeg og Sverre i underkøia og Rit-
ter i en søvepose paa gulvet. Den 17. ds.
tvilke de langveisfarende sig ut, og alle
hundene blev foret gætt med tufftærret
kakkekjøtt som jeg hadde lagret om høs-
ten.

Lørdag 18. april.

En kald snø blæser fra n. vest med
endel snefok. Hilmar, Edwin, Sverre og Rit-
ter kjørte herfra i senn. med 7 hunde
fordelt paa 3 spann til "Overgangs-
hytta" for at overnatte der. For åsen fangst
og annen bagage hadde de ogsaa med paa
stadene rikelig med sei mat til folk og
hunder. Jeg blev en stund igjen for at
arsne op inde i hytta efter as og gik der
paa indover til "tuestoten hytta" hvor
jeg overnattet. I den indover fjorden var
debris salt og av den grund dærligt. Den
19. kl. 7 om morgenen fortsatte jeg til
den indover og nådde de andre igjen i
"Overgangs hytta." hvor de hadde søvet gætt.

Efter at de andre hadde kjørt, ordnet jeg
op i hytta og fulgte derpaa efter. Midt paa
traen nådde jeg dem igjen og tok derpaa en
gjennem til hytta ved Elledalen for at
fyrre i ovnen og koke kaffe eller te til de andre
kom med. Mittog efter traen var nesten helt
snebar og av den grund meget vanskelig at
kjøre ned over med hundene. Alle spann kom
dog skadsløs ned og kom frem til hytta 1 time
etter mig. Da ovnen var søftull og ikke
vilde brøkke hadde jeg vanskelig for at faa
op varme. Til at begynde med blev hytta full
røk, når der kom at den (hytta) helt manglet
vind, var ophallet der ikke særdeles behagelig.
Efter en lang og uaisom melig fyring blev
det dog nogen varme grader i hytta, og vi fik
os da endelig kokt te som vi drak i skinnet av
en asende lampe, hvorpaa vi "kveilet" os
for natten som vi ledet kinde. Jeg og
Hilmar i den eneste seng som fandtes og de
andre i hver sin søvepose paa gulvet.
Mandag den 20. ds. var det fint var. Jeg stas-
set 1 time før de andre og nådde frem til

hytta med Gilsbukken efter en 6 timers her-
lig skitur, fjordisen istover var nemlig
siv og stot som som et danseguld med et
lyndt lag nysne op paa. Da jeg havde fyrt op
i ovnen smeltet is og købt teen kam de andre.
Dagen efter kørte Ritter med sine 2 hunde
over Lareffjord til hytta med De Gersdalen og
ni andre indover til Nais hovedstation i Laks-
fjord. Turen besværlig gjordes av en slivkui-
ling av s. est med snefok og sterke kastevinde
med Tempelfjeldet. I Lareffjord blev jeg nøgen
dage for at hvile mig et efter turen.
Hilmar Nais var optatt med at kjø-
re hyttematerialer og igjennem Lare-
fjorden, han har nemlig planer om
3 eller 5 aar at bygge ut hele Lgard feltet
i Lareffjorden for siden at slaa det sammen
med sit nu værende fangstfelt
i Lareffjord. Men jeg for mindel tror at
han kommer til at "gaa skæne av
sig" paa denne plass, det saa meget
mere som hann plages sterkt av gispen
og fardrielses hverligheter. A. Stenersen

i Bjørnabavn skal ha fangst ialt 40
rov i vinter, hvorav 1 blea, og Hilmar
skal ha fangst 22 rov hvorav 1 blea.
Egil Olafsen Fransø som har overvintret
sammen med Hilmar Nais i vinter had-
de gjort op med 5 rov som nettofangst
og gik til Langgyarbyen hvor han nu
hadde fåt arbejde. Fangstværvene Nord-
mann Andersen, Olaf Lian, og Arne
Stenersen var sammen vandt til
Langgyarbyen med en samlet fangst av
28. Hvitroer til sammen. Flytta paa fast
landdriden i Forlandsundet var uten vans-
kere, hvorfor de måtte ta istoveren og koke
te under åpen himmel i 30 kuldgrader. En
i høigrad ubehagelig fornæelse; Derfra fik
de en 10 timers marsj til Døimandsø
ra hvor Fjergens har en liten bistation.
Derfra fortsattes turen til Fjergens ved
Skarnet og endelig derfra over Lareffjord til
Langgyarbyen. Fangstmannen Oksas og hans
kamerat er ogsaa flykt til Hotelneset og
har nu anbord i Bergmestrens skibe sammen

med Nordmann Andersen. Den 25 april
gik jeg fra Laxifjord gennem Degreda-
len til Guretharhavn hytte i Konvaydalen.
Der var jeg saa heldig at træffe maskin-
værkstedets formand Petersen med frue
saa havde nykøbt kaffe med kvekkaker.
Een stund efter kom ogsaa Larsen med
sinne spanndet. Det er Larsen her-
ar at hytte nu er i god stand. Paa sin egen
private tid og med sine egne midler har
venlig Larsen anlegget hele hytte som
var helt ubeleilig til en - ar de bedste hgt.
her i Konvaydalen. Men til brass derfor brat
Helge Larsen og Egil Clausen sig ind i
det indste rummet som Larsen havde læst
og reservert for sig selv. Den slags fangst
mann ^{svandt} straffes og efterpaa utvistes fra
Lvalbard. Efter at ha kvielt mig i en god
kai i det ytre rum, fortsatte jeg turen til
Langgyarbyen hvortil jeg kom til middag
mæsen. 5 Byge som jeg havde med mig
gav jeg nek til stueren. Her var men
lig stor efterspørsel efter ferskt kjøtt.

Ben bestammen kommer sig snat om
rent; jeg saa ogsaa 7 ren like med i
Langgyarbyen da jeg kom.

I barakke nr. 48 fandt jeg heldigvis
en ledig kai og litt sengekvar fik jeg læse
bels hos stueren og dels hos skanskeren og da
var jeg velberget. Dagen efter meldte jeg
min ankomst paa kontoret og hos den
nye sysselmann hvor jeg angav fangst-
relse.

Til den stedlige arbeiderforening har
jeg sendt følgende skrivelse:

Til Langgyarbyens arbeiderforening.
Som den stedlige arbeiderforening kjemper
til Store Narske Spitsbergen Kullkamp. Et
i disse tilfeller forskiøt kart og lage prisene
hersteds fra kr. 2.60 - til kr. 4. - pr. dag pr. per-
son. Denne bestemmelse, som i sin tid ble
godkjendt av begge parter, var vel oprindelig
ment at skulle vare som en slags straf
for de arbeidere som skjøftet uten gyldig
grunn. man er siden blif utvidet til at
gjælde alle som besiker Langgyarbyen.

Denne ensidige bestikning fra kanto-
-retside rammer da i første række alle de
fangsmænd som av en eller annen
-grunn er nødt til at komme til Langgye-
-arbeid. Jeg tillater mig derfor, saa lange
-vi ikke gjør noget galt, paa fangstmann-
-nens vegne at protestere paa det bestem-
-teste mot Store Kærkes straffemetoder
-som nu har stået ned magt i mange
-aar og skapt megen bitterhet og som i
-mange tilfeller rammer helt uvedkarn-
-munde personer.

Paa fangstmændenes vegne ber jeg
-derfor den stedlige arbeiderforening at ta
-sig av saken paa bedste måte ved de fore-
-staaende forhandlinger med Store
-Kærke, saaledes at vi får fremtiden fast
-opstalle os her til kr. 2.60 pr. dag pr. per-
-son.

Langgyearbger den 4. mai 1936
-arbeidsgst

Fangstmann Georg Bjørnes
-Laukvik i Lerje

Endvidere har jeg gjennem Tysstrømmen
-hersteds sendt handelsdepartementet følgende
-skrivelse:

Til Handelsdepartementet,
-Oslo.

Paa fangstmændenes og ishavsfolkets
-vegne tillater jeg mig underleggende at søke
-staten om bidrag til byggingen i Langgye-
-byen paa Svabard hvor fangstmann og for-
-liste ishavsfolk kan ha midlertidig ophall.
-Da man kan forutsætte at fangstmann
-og ishavsfolk ofte kan komme mer og
-mindre til skade under sine strabasiøse tui-
-er i de arktiske egne, maa huset bygges
-paa et sted hvorfra man har lett adgang
-til sykehus, post, telegraf og kirke.

For fangstmann og ishavsfolk som
-av en eller annen grunn er nødt til at
-komme til Langgyearbger er forholdene ure-
-toldbare, her er nemlig ikke husrom at op-
-drive. For man lære en kje medus eieren
-er paa arbeid saa er man heldig, imotsetfall
-maa man ta til takke med det bare

gule hvis man da ikke vil kamper i
der åpen himmel. Prisen paa kosten her
steds er ogsaa irrimelig høj i forhold til
kvaliteten. Kr. 4.- pr. dag pr. mand.

Da mandskapet paa en isbauskutte
kan variere fra 10. til 16 mand og der
samtidig kan være fra 4. til 6 fangst-
mænd i Langgearbyen maa huset bygges
saa rummelig at der er plass til mindst
20 mand samtidig, der til maa det bygg-
ges nåde endig tagerrim til brandsel, pro-
siant, tørring og fangst, samt en
mindre hindegård.

Langgearbyen den 4. mai 1906
arbejdigt

Fangstmænd Georg Bjørnnes
Lückvik i Lerja.

Fredag 1. mai.
Paa kalb var med tåke og regn. En
rød klut hanger paa en stang som
staar paa skraa over døren til

"Folkets hus;" en langstrakt barakke
som gjør tjeneste som kirkelokale, danse-
sal og møtested for de forskjellige fore-
ninger som findes her. Den nye Gyssel-
mann flagger ogsaa til are for dagen.
Om kvellen fest i folkets hus, angik en
krane. Tale av arbeiderforeningens for-
mann Egil Løfving, der paa spillet et teat-
er stykke: "Samhold maa det." og stiftelig
dans i løften kvellen. Litt krangel, hyl
og slagsmål senere paa natten av de
som hadde spart sine månedlige rationer
av brunvin til 1. mai. Alkohol menfa-
likten har desverre endvid et altså stort
tak i folket, her drikkes nemlig for Kr. 50000
femtifusen kroner i brunvin for aar et
hvilket utgjør ca. Kr. 100.- et hundrede kroner
pr. hode. Høll produktionen er den vanli-
ge. Av ulykker inkras 2 i høst med dø-
den til følge, idet 2 arbeidere slag sig ihjel
i grøten; desuden frøs en mann ihjel i
vann paa en kort utflugt til Hjorthaavn.
Hele mai maanedu var i vårens tegn

med varme grader, regn, over sværne med
og såle i "gølene": Det er nu stuet med is.
Kjæringer og vandledningsrørene er nu stoff
brukt. Arbeidsforløbet har varieret fra
kr. 8. - til kr. 24. - krutt pr. skift. - (8 timer)

Lørdag 17. mai.

Det blåser en kald vind av vest. Her er
nesten snøbart og nagen grønne gressstraa
stikker frem i bakken paa søsiden.
Flaumen er nesten isfri, 3 lastebåter
ligger paa havnen. Posten fra Norge er
allerede inndelt kl. 9. fund. De fleste er op-
stett med at lese breve eller aviser hjem-
me fra. Det flagges idag fra administrati-
ansbygningen. De 24 mand som kom med
båtene har nu inntaget sig paa forskjellige
steder.

Onsdag 20. mai

Kl. 10 om kvelden riste jeg endelig med
"Daguy I." fra Longyearbyen efter 24 dages
ophold som kostet mig kr. 146. - et hundrede og
seks og firetikroner med regnet tilbake til
Harestad. For uten mig medfölgte fangstmann

Julius Nilsen og 20 arbeidere. Opholdsrum-
met ombord i küllbåten bestod av en küll-
boks uten antiler, oven og lys. Ved hjelp av
en asende karbidlampe måtte vi faulnes.
frem i det ushyggelige rum. En arbeider slag-
trødet sig mot en jernkautstrüktion, saa at
han seg sammen som en tom sek. Men
vi fandt as til rette paa bedste måte og
hadde endog humør til at kamme med vit-
ser. Trøet over spien var usædvanlig fint.
Flaet laa glat og spibblank uten et eneste
stykke is at se. Paa veien møtte vi 3 laste-
båter som var paa vei opover efter küll.
Vi kom til Harestad efter 3 dages forløp og
blev paa havnen mottatt av küllbåten. Fel-
terne fik nu et svært arbejde med at lete efter
ufartede varer. Jeg fik dog det indtryk at hele
undersøkelsen var svært overfladisk og nærmest
var en proformasak. Sam fangstmann
måtte jeg dog, uten at tellerne kunne gi no-
gen grunn, kaste min fangst og gæret
til Fransø. Fransø maatte jeg bare
fangster 2 gange gjennem hele legen

brar for at tollerne skulle faa se den.
og atpaafit betale "landforsil" og "høne og
-gift." Til at begynde med var det næsten
ikke bød at faa for fangsten, til brød
for at der i Framo var mange indføde-
-inger som optrætte som kjøpere. Endelig
fik jeg efter 14 dages forløp Claus An-
-dersen til at kjøpe til følgende priser:
Kr. 200.- for prima blårov og Kr. 60.- for
prima hvitrov.

Efter hjemkomsten blev jeg intervjue-
-t af "Nordlys" om forholdene paa Svab-
-bard i sin almindelighed og Langgyarbyen i
særdelshet og kom derved i en heftig pres-
-sefide med fangstmandene A. Oxaas og
A. Jürgens. Jeg medtogger saavelige artikler
som bidrag til dagbøger.

Paa fangstfeltene rindt om paa Svabard
overvintret i denne sæson 33 mand, 2 kvinder
og 3 børn. Nemlig 2 mand - Henry Rudi og
Gunnar Knaph paa Halvmaasøya paa
sydøst Svabard, 2 mand Harald Valum og
Andersen paa Vallerpynt, 2 mand paa

syd siden av Hornsund, 2 mand og 1 kvinde
paa nordsiden av Hornsund. Ledens navn
paa sydsiden er Skjønning Hansen og hans
kammerat er en reiser. Paa nordsiden hefer
lederen Anders Røtherdal, medens kammerats
navn er ukjendt for mig. Kvinden hefer fru
Vanny Vølstad. I Kalypsoen over vinter Blom-
-ti sammen med fru Anna Kramer og hendes
3 mindreaarige børn. Paa nordsiden av
Bellund overvintret byskeren Evald Smiths-
-ter alone. I Laxefjord overvintret Hilmar
Kris og Egil Olausen, i Bjørshavn Sjøist
og Helge Steensen, i Ditouby Arthur Oxaas
og Arne Starstad, med alskarnet, A. Jürgens
som er fra Letland og A. Jensen. Paa
Prins Karls forland overvintret Nordmann
Andersen, Arne Steensen og Olaf Lian i Ny-
-boesund Selvik, Nisset og i Gressbay Sverre
Hansen, i Sydgot Alfred Johansen og Knutsen
i Rødebay Sven Olson Kyrr Sørensen, i Voodbay
Edvin og Julius Nilsen og Sverre Skjeltund, i
Widelfjord paa vestsiden isærskeren Hermann
Ritter og endelig overvintret jeg underbegunde alone

paa austsiden av Widefjerd.

Ifølge melding fra fangstmændene Rudi og Kaph har de denne sæson faat hele 110 hjørn hvilket skal være den største hjørne som hittil er gjort paa Svabard.

Som avslutning paa dagboken vil jeg foreskille følgende forslag for handelsdepartementet:

Kontrollboern av 1915 for overværende fangstmænd i de arktiske egne revideres.

Indførsel av sommerisbjørnskind til Norge forbydes. Som sommerisbjørnskind regnes hjørn som er skuet eller fanget fra og med 1. mai og til og med 30 september.

At staten bygger et hus for fangstmænd og ishavsfolk i Langgyarbyen. At der indføres til Svabard muskuddyr, hare og lemmen fra Grønland. At handelsdepartementet for fremtiden sørger for at fangstmænd og andre som besøker Langgyarbyen blir behandlet paa likefot med arbeiderne hvad nat priser angaar. At kontrollen med ulf og indførsel av geværer og ammunition

til og fra de arktiske egne ophæves. At der nu i nær fremtid blir gjort noget med inddeling av fangstfeltene, slik som jeg har foreslått tidligere.

I denne sæson opprettes et kombinert fangst og varvarelsingsstasjon paa Kang Karlsøyne.

Georg Bjørnnes

